

OPINIO

*CATEDRÀTIC DE BIOQUÍMICA I BIOLOGIA
MOLECULAR. FACULTAT DE BIOLOGIA DE LA
UNIVERSITAT DE BARCELONA*
– 13 maig 2018 2.00 h

Màsters impropis

L'afar de l'expresidenta madrilenya Cristina Cifuentes ha creat polèmica amb els r

ENRIC I. CANELA –

*CATEDRÀTIC DE BIOQUÍMICA I BIOLOGIA MOLECULAR. FACULTAT DE BIOLOGIA
DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA*

Per raons poc edificants els màsters han ocupat ampli espai a la premsa i per les mateixes raons s'ha generat una polèmica sobre la universitat i les garanties que ofereixen els seus

La recent publicació de l'AQU 'La inserció laboral dels titulats i titulades de màster de les universitats catalanes' de l'abril de 2018, mostra que en tres anys la proporció titulats de màster ha augmentat: "S'ha passat d'1 titulat de màster per cada 3 de grau el curs 2011-2012 a 1 per cada 2 el curs 2015-2016". "Actualment, es titulen uns 34.000 estudiants de grau, uns 15.000 de màster i uns 2.500 de doctorat cada any"

títols, la qual cosa ha fet saltar alarmes, infundades, sobre la fiabilitat dels esmentats títols.

No m'ha sorprès gens el fet, però sí la gestió desastrosa del conflicte per part de la universitat i de la CRUE Universidades, associació espanyola que les agrupa.

Més que la fiabilitat, que a Catalunya la podem garantir i també l'excel·lent qualitat de la majoria, el que m'amoïna és la utilitat dels màsters tal com estan configurats.

Part del mercat cobreix llocs de treball amb qui aporta més títols i no és estrany trobar un titulat màster mal pagat allà on hi hauria d'haver un graduat d'FP. Aquest mètode de selecció porta que els estudiants de grau, per obtenir un millor lloc de treball, completin la formació amb un màster, sovint bastant inútil per a ells i per a qui els contracta.

La recent publicació de l'AQU *La inserció laboral dels titulats i titulades de màster de les universitats catalanes* de l'abril de 2018, mostra que en tres anys la proporció de titulats de màster ha augmentat: "S'ha passat d'1 titulat de màster per cada 3 de grau el curs 2011-2012 a 1 per cada 2 el curs 2015-2016". "Actualment, es titulen uns 34.000 estudiants de grau, uns 15.000 de màster i uns 2.500 de doctorat cada any".

Aquest estudi indica que només el 60% dels titulats de màsters fan funcions específiques del màster. Són 10 punts menys que els titulats de grau. Els mateixos titulats, quan se'ls pregunta per la satisfacció en la feina, donen una bona puntuació, 7,7 sobre 10, però consideren poc útils els coneixements adquirits en el màster: la nota mitjana és de 5,3 i en algunes àrees per sota de 5.

Una dada significativa és que la majoria fan un màster del mateix àmbit que el grau i els de Ciències Socials pràcticament tots i els que canvien preferentment van a Ciències Socials. Desconec la valoració dels coneixements adquirits en la satisfacció per la feina que fan els titulats que han canviat d'àrea. M'atreveixo a aventurar que deu ser més gran que la resta. Probablement el valor afegit del màster dels que continuen en el mateix àmbit només es deu a l'any extra de formació universitària.

Fa anys, en lloc de grau i màster hi havia llicenciatures de cinc anys, en durada equivalent a grau més màster. Es podria pensar que ambdós models són equivalents. En absolut, la programació és diferent i els resultats formatius, també.

Les diverses reformes de l'ensenyament universitari ens han portat a graus de quatre cursos, ara també de tres, als quals poden seguir un màster d'un o dos cursos. Amb aquest sistema molts dels antics postgraus no oficials, sovint denominats màsters, es van reconvertir en màsters oficials d'un any de durada sense perdre el caràcter de formació complementària i professional que tenien. Alhora van aparèixer màsters de continuïtat dels graus que venien a ser com el cinquè curs de la carrera, però desconnectats del grau i que sovint serveixen per fer el doctorat. A més, la necessària formació complementària del doctorat és ara inexistent.

Formació pregraduada.

És necessari un cop de timó. Seria més racional disposar d'una oferta de formació pregraduada de grau, de tres i quatre anys, i de màster de quatre i cinc anys sense el títol intermedi de grau. Així s'evitaria un trencament inútil

entre grau i màster de continuïtat que és el que, erròniament des d'un punt de vista laboral, fan gran part dels graduats que continuen els estudis. Alhora, una oferta de màsters oficials complementaris per donar la formació més professional o vocacional i no derivats de cap grau.

Fa un mes en aquesta mateixa secció defensava els graus oberts, una gran flexibilitat en la formació per aconseguir una elevada adaptació dels graduats, no tan sols a diferents llocs de treball, sinó a una demanda canviant i que no podem predir. Aquests graus oberts són els millors candidats a complementar-se amb màsters adequats a les necessitats, sovint no immediatament d'acabar el grau. No màsters de continuïtat.

El mercat no necessita graduats amb màster amb enfocaments massa especialitzats. Hi ha una proliferació de màsters que haurien de limitar-se a ser cursos de postgrau complementaris i vocacionals. Trencar aquest absurd només depèn de les universitats.

La inserció laboral

La inserció laboral dels titulats i titulades de màster de les universitats catalanes és un informe que elabora cada tres anys l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya, l'AQU. El més recent analitza la inserció laboral de 8.747 persones, que suposen el 45% de la població titulada de màster els cursos 2011-2012 i 2012-2013. Es va realitzar el 1r trimestre de 2017.

AUTOR

ENRIC I. CANELA

ALTRES ARTICLES DE L'AUTOR

El futur és dels graus universitaris lliures

La necessària reforma del doctorat

Més articles

PUBLICAT A

L'ECONÒMIC

13-05-2018, Pàgina 37